

Sygn. akt V CZ 148/05

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A.S.

przy uczestnictwie O. G. i A. P.

o podział majątku dorobkowego i dział spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2006 r.,

zażalenia uczestnika postępowania A. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 22 września 2005 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania A. P. od postanowienia z dnia 1 czerwca 2005 r., mocą którego oddalona została apelacja powoda od postanowienia Sądu Rejonowego orzekającego o podziale majątku dorobkowego i dziale spadków. Sąd Okręgowy uznał, że skarga była niedopuszczalna ponieważ – wbrew oznaczeniu na kwotę 174 200,- złotych – wartością przedmiotu zaskarżenia była kwota 139 069,20 złotych, co w świetle art. 519¹ § 2 k.p.c. wykluczało dopuszczalność skargi.

W zażaleniu uczestnik zarzucił, że bez prawnej ku temu podstawy i dowolnie Sąd Okręgowy na rozprawie apelacyjnej ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji na kwotę 139 069,20 złotych podczas gdy wskazana w tym zakresie wartość wynosiła 174 200,- zł a składały się na nią poszczególne wartości składników podlegających rozliczeniu, które uczestnik w apelacji zaskarżył i w zakresie których w pierwszej instancji sprawę przegrał.

Sąd Najwyższy uznał zażalenie za bezpodstawne. Wbrew zarzutom uczestnika postępowania, w apelacji nie została wymieniona żadna z kwot wskazanych następnie w skardze kasacyjnej i zażaleniu, jako dotycząca składnika dzielonego majątku, w zakresie którego uczestnik nie zgadzał się z postanowieniem Sądu Rejonowego a którego wartość – ustalona przez Sąd pierwszej instancji, lub wskazywana przez skarżącego – mogłaby zostać uznana za wyznaczającą wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji i skardze kasacyjnej. W apelacji jako wartość przedmiotu zaskarżenia wymieniona została kwota 174 200,- złotych stanowiąca ustaloną przez Sąd Rejonowy wartość majątku dorobkowego (vide: k – 781) I. P. i A. P. Ta wielkość z oczywistych względów nie była tożsama z wartością składników, odnośnie do których uczestnik wniósł apelację; mogłaby to być zbieżność przypadkowa co do wysokości ale uczestnik powinien był w apelacji wskazać jakie zaskarżone przez niego składniki i o jakiej wartości nie zostały w zaskarżonym postanowieniu rozliczone prawidłowo; ich suma lub różnica stanowiłaby wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji. Apelacja

uczestnika nie zawiera w tym zakresie żadnego wskazania ani nawiązania, treść zaś zarzutów jest na tyle nieprecyzyjna, że – jak się wydaje – Sąd Okręgowy miał trudności z odczytaniem zakresu zaskarżenia i w tym celu zawarł w protokole rozprawy apelacyjnej stwierdzenie, że zaskarżona została wartość 139 069,20 zł. Stwierdzenia tego pełnomocnik uczestnika postępowania nie zakwestionował ani w inny sposób mu nie oponował. Odpowiada ono, zresztą, wyliczeniu zawartemu następnie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, którego treść z kolei odpowiada rzeczywistej treści apelacji.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, że wartością przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej była kwota 139 069,20 zł co w świetle art. 519¹ § 2 k.p.c. czyniło skargę niedopuszczalną.

Zażalenie oddalono na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.